

Ronja, Razbojniška Hči

Celje - skladišče
D-Per

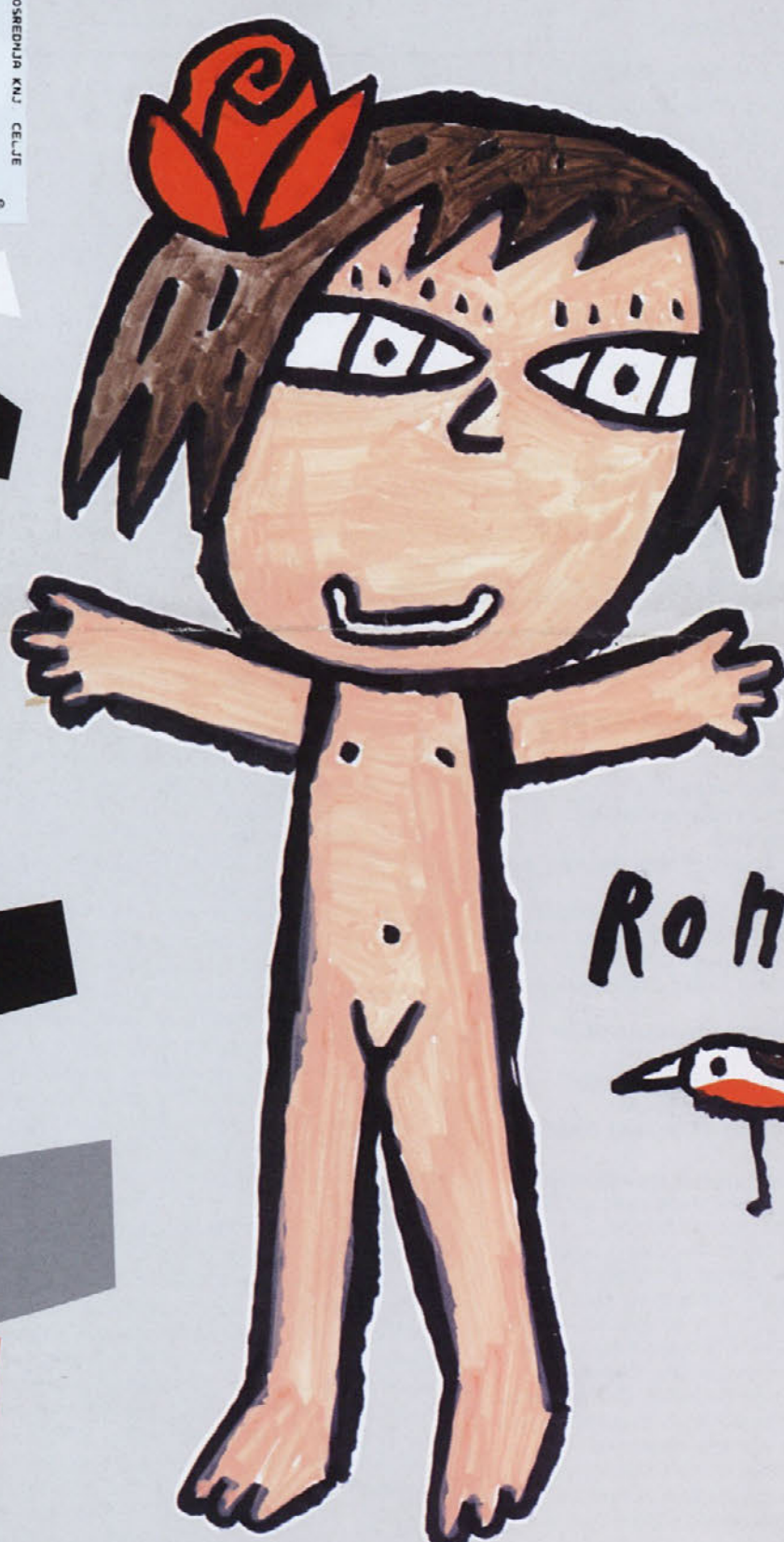
97/2003/2004

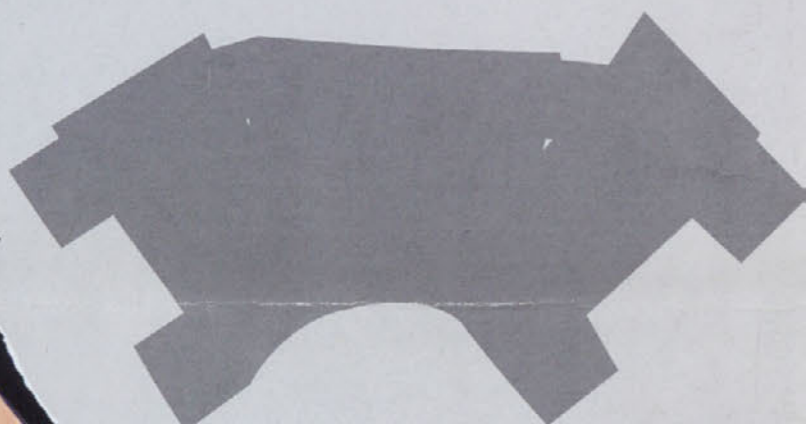
5000028011,1

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Ronja

Birk

Astrid Lindgren-Annina Enckell

RONJA, RAZBOJNIŠKA HČI

Prva uprizoritev v Sloveniji

Prevod **Andrej Jaklič**

Prevod in priredba songov

Dane Zajc, Andrej Jaklič, Janez Škof

Režija **Tijana Zinajić**

Dramaturgija **Andrej Jaklič**

Scenografija **Jasna Vastl**

Kostumografija **Andreja Džakušič**

Glasba **Čompe**

Koreografija **Primož Bezjak**

Lektor **Simon Šerbinek**

Premiera 20. septembra 2003

Vodja predstave: **Zvezdana Štraki - Kroflič**. Šepetalka: **Breda Dekleva**. Lučni mojster: **Rudolf Posinek**. Tonski mojster: **Stanko Jost**. Krojači: **Zdenka Anderlič, Janja Sivka, Dragica Gorišek, Marija Žibert**. Frizerki: **Maja Dušej, Marjana Sumrak**. Odrski mojster: **Radovan Les**. Rekviziter: **Drago Radakovič**. Garderoberki: **Amalija Baranović, Melita Trojar**. Dežurni tehnike: **Marjan Turnšek**. Tehnični vodja: **Miran Pilko**.

Gledališki list Slovenskega ljudskega gledališča Celje
Letnik 58, sezona 2003/2004, številka 1. Izdaja Slovensko ljudsko gledališče Celje. Vse pravice pridržane.

Za izdajatelja Tina Kosi. Urednica Tina Kosi. Lektor Simon Šerbinek.
Fotografije Damjan Švarc. Oblikovanje Triartes - Domjan. Ilustracija Silvan Omerzu.
Tisk Grafika Gracer. Naklada 3000 izvodov. Celje, Slovenija, september 2003.

Slovensko ljudsko gledališče Celje, Gledališki trg 5, 3000 Celje
Jerneja Volfand, vodja programa in propagande
tel. +386 (0)3 4264 214, faks: 4264 220

Astrid Lindgren se rodi 14. novembra 1907 v Vimmerbyju na Švedskem
1926 dobi prvega otroka, za katerega nekaj časa skrbijo starši
1931 se poroči
1945 napiše *Piko Nogavičko*
1958 dobi knjižno nagrado Hansa Christiana Andersena
1973 za *Piko Nogavičko* dobi nagrado Lewis Carroll Shelf Award
1984 za *Ronja, razbojniška hči*, založba Viking press dobi Mildred Bitchelerd Award
1988 na njeno pobudo na Švedskem sprejmejo zakon o zaščiti živali, imenovan Lex Astrid
1993 dobi nagrado International Book Award od UNESC-a
1999 je izbrana za najpopularnejšo osebnost stoletja na Švedskem
Astrid Lindgren umre 28. januarja 2002 v Stockholmu.
Število njenih del presega sto knjižnih izdaj, ki so po vsem svetu izdane v več kot 3000 različnih izdajah. Samo v Nemčiji je prodanih 20 milijonov knjig. Kljub izredni popularnosti in kvaliteti ni dobitnica Nobelove nagrade za literaturo. Med najpopularnejša dela, ki so izšla tudi pri nas, poleg legendarne *Pike Nogavičke*, spadajo še *Brata Levjesrčna*, *Kljukec s strehe*, *Detektivski mojster Blomkvist*, *Emil iz Javorja*, *Erazem in potepuh*, *Emil in detektiv*, *Emilove nove vragolije*, *Najboljši Kljukec na svetu*. *Ronja, razbojniška hči*, je v prevodu Lene Holmqvist v Sloveniji izšla leta 1985 pri Založbi Mladinska knjiga v zbirki Knjižnica sinjega galeba.

Andrej Jaklič
RONJA, PRIJATELJICA

Gozdnice, Sivi škrti, žandarji, razbojniki, za povrh pa še Peklensko brezno. Toliko groznih razlogov, tolko strahov, pred katerimi bi se morala Ronja tresti od strahu in v zavetju staršev, neusmiljenega razbojnika Mattisa in robate Lovis ter odkrivati svet okrog trdnjave, v kateri živi.

A niti slučajno ni tako!

Enajstletna navihanka je ena najbolj radovednih, odločnih in samosvojih otrok. Zato si od staršev le redkokdaj sposodi kakšen nasvet, in še tega samo zato, da ga potem prav nič ne upošteva. Vedno se pririne tja, kjer so doma najtežji problemi in največje nevarnosti. Počne natanko tisto, kar ne bi smela in za povrh še na veliko opleta z dobro naoljenim jezikom, če le misli, da ima prav (kar vedno na koncu tudi ima!). Tako je trmasta, da še njen oče, razbojnik vseh razbojnikov, nima nobenega orožja več, da bi jo prepričal o nasprotnem.

Odloči se, da bo imela prijatelja. In to ne kogarkoli, temveč sina očetovega največjega sovražnika, ki se je, da bo mera polna, pred kratkim naselil v drugem delu njihove trdnjave. Njega in razbojniško družino so namreč krvoločni žandarji pregnali iz gozda, v katerem so dolga leta mirno živeli. Ko Mattis in njegovi borci to izvejo in ji prijateljstvo skušajo preprečiti, je Ronja le še bolj odločna. Pobegne od doma in s prijateljem Birkom, ki stori isto, se preselita v zapuščeno Medvedjo jamo. Po rajskem poletju in jeseni pa se pojavijo prvi problemi: Dež, samota, mraz. Ronjina trma trči ob Birkovo mimost, njena želja po kompliciranju je njemu popolnoma nepoznana, če ona rine v nevarnost, se on pravočasno umakne. Naenkrat se zave, da če bo hotela ohraniti prijateljstvo, ne bo smela vedno vztrajati po svoje. In to je zanjo nekaj neznanega in težko sprejemljivega. A da se za prijateljstvo marsikaj splašča, spozna ob prvem mrazu, lakoti in vedno težjih občutkih popolne odrezanosti od sveta, ki ga imaš najraje. Enako spoznajo tudi v obeh razbojniških taborih. In na koncu ne le, da se Ronja in Birk vrmeta domov, njuno prijateljstvo postane glavni »krivec«, da se tabora ponovno združita in skupaj preganjata vedno bolj nevarne žandarje. Še maloprej popolnoma nezdržljiv in kaotičen svet se kar naenkrat poravna in dobi idealno obliko. Obliko sožitja.

Da je svet samo eden in ga je treba popolnoma izkoristiti, se je ves čas pisanja zavedala tudi pisateljica Astrid Lindgren. Vsa njena dela so polna smeha, uživanja, sreče, neverjetne volje do življenja in zgodb, kako starši morajo dovoliti otrokom, da jih prerastejo in počno, kar je njihova volja. Seveda se vse lepe stvari, takšno je pač življenje, mešajo s strahom, sovraštvom, vojno, starostjo in smrtjo. In Ronja, razbojniška hči, pri tem ni nobena izjema. Vendar, če ne bi bilo hudih, tudi prijetnejših trenutkov ne bi bilo. In zato so na svetu Gozdnice, Sivi škrti, žandarji, razbojniki in Peklenska brezna, da se jih naučimo premagati in smo na koncu močnejši ter srečnejši. Predvsem pa dobri prijatelji.

PREDSTAVITEV NOVIH SODELAVCEV IN ČLANOV SLG CELJE

TIJANA ZINAJIĆ

Rojena 1973 v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je vpisala na francoščino in filozofijo na Filozofski fakulteti, nato pa na režijo na AGRFT, kjer je bila njena diplomska predstava Zajčeva Medeja.

Kasneje je režirala več predstav, med njimi velja omeniti Pirandellovo igro *Nocoj bomo improvizirali* v Istrskem narodnem kazališču Pula, Andrej Jaklič: *Svinčnik piše s srcem* v Mladinskem gledališču, dramo *Drage Potočnjak: Eurotrans ali smer zahod* v Cankarjevem domu, Cankarjev *Za narodov blagor* v Šentjakobskem gledališču, igro *Daniela Harmsa: Danill Harms* v KD Avgijev hlev.

Odigrala je vlogo Alme v nadaljevanju *Daleč je smrt* (režija Cvitkovič) in številne epizode v slovenskih filmih.

ANDREJ JAKLIČ

Diplomiral je iz dramaturgije na AGRFT in kasneje delal po številnih slovenskih gledališčih. Bil je dramaturg pri predstavah Andrej Jaklič: *Svinčnik piše s srcem* v Mladinskem gledališču (režija Tijana Zinajić) v predstavi Kristjana Mucka *Portimao* (režija Kristjan Muck) v Mali drami SNG Drama Ljubljana v Shakespeare - Rozmanovem *Hamletu* v Mladinskem gledališču (režija Dario Varga), v predstavi Sarah Kane *Razmadežna* v Mali drami SNG Drama Ljubljana (režija Jernej Lorenci), v Cankarjevem *Za narodov blagor* v Šentjakobskem gledališču (režija Tijana Zinajić) ...

Kot dramaturg je sodeloval pri celovečernem filmu Martina Srebotnjaka *Oda Prešernu*.

Več let je v žiriji za Zlato ptico, širša javnost pa ga pozna tudi kot gledališkega kritika.

PRIMOŽ BEZJAK

Rojen 5. marca 1977 v Mariboru. Po končani srednji šoli se je vpisal na AGRFT, kjer je šolanje uspešno končal in bo kmalu tudi diplomiral.

Njegova profesionalna kariera na področju scenskih umetnosti je raznolika:

Igral je v gledališko-plesnih predstavah v gledališču Glej (*Sharpen your senses*, 2000 in *Zgodba o O*, 2003, v režiji Sebastijana Horvata), v SNG Drami Ljubljana (Sarah Kane: *Razmadežna*, 2001, v režiji Jerneja Lorencija in Agota Kristof, 2003, v režiji Ivane Džilas).

Projekti, v katerih je nastopal z Betontancem v režiji Matjaža Pograjca, so bili: *Skrivni seznam sončnih dni*, 1999, *Polnočni rabljev let*, 2000, *Masion des rendez-vous*, 2002.

Sodeloval je še z režiserji, kot so Bojan Jablanovec, *Via negativa*, 2000, Brane Završan, *Parabox*, 2000, Matjaž Farič, *Govori mi svoje telo*, 2002, Tanja Zgonc, *KOORA*, 2002 in s Fourklor-om *Perkmandeljč - duh ki izginja*, (režija Branko Potočan, 2001).

Nastopal je še v filmih: *Barabe!* (režija Miran Zupanič, 2000, glavna vloga), *Slepa pega* (režija Ana W. Slak, 2002), *Zvenenje v glavi* (režija Andrej Košak, 2002), *Oda Prešernu* (režija Martin Srebotnjak, 2001) in *Nikogaršnja zemlja* (režija Danis Tanović, 2001).

Kot koreograf pa se je prvič preizkusil s predstavo *Za narodov blagor* v režiji Tijane Zinajić v Šentjakobskem gledališču v Ljubljani, 2003.

ANDREJA DŽAKUŠIČ

Rojena v Celju leta 1971. Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani se je vpisala na ALU. V šolskem letu 1995/96 je študirala na Visoki šoli Vitvarnih Umeni (Academy of Fine Art) v Bratislavi na Slovaškem in 1997 diplomirala na Akademiji za likovno umetnost na oddelku za oblikovanje. Nato se je leta 1999 odpravila na študijsko izpopolnjevanje na Akademii Sztuk Pieknich (Academy of Fine Art) v Krakovu na Poljskem. V času študija v tujini je imela razstave skupaj z ostalimi študenti. Leta 2002 je končala magistrski študij na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Udeležila se je številnih delavnic in kolonij doma in v tujini. Živi in dela v Celju kot samostojna ustvarjalka s področja kulture. Deluje v okviru društva celjskih likovnih umetnikov in njihovih razstavah in akcijah *Vstop prost*. Vodi tudi delavnice za otroke.

Tri leta (1994 -1996) je oblikovala scenografije in plakate za predstave na Loškem odru v Škofji Loki z Jasno Vastl, 1998 je ustvarila avtorski projekt: gledališki eksperiment *Človek ne jezi se v Šmarju pri Jelšah*. 1999 je bila avtorica performansa ob otvoritvi razstave *Pogled navznoter* v Likovnem salonu v Celju in je hkrati imela samostojno razstavo *Predali spominov...* Leta 2002 sta skupaj z Radivojem Muličem razstavljala v Likovnem salonu v Celju v seriji *Neobičajne dvojice*.

Dobila je tudi prvo nagrado na natečaju za plakat (trojni reklamni pano) za Repro Zentrum, Rosenberger v Nemčiji 1999 leta.

ALJOŠA KOLTAK

Končal je študij dramske igre in umetniške besede na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani. Prve gledališke izkušnje si je začel nabirati v skupini Teater III na Ptuj. Nastopil je v predstavah *Oj, čudežni zaboj* v režiji Petra Srpčiča, *Ta presneta ljubezen* v režiji Nika Kranjca Kusa, *Pikado* v režiji Andreje Kovač, *Creeps* v režiji Reneja Maurina (Gledališče Ptuj), *Življenje je sen* v režiji Janusza Kice (SNG Drama Ljubljana), *Slavec in vrtnica*, v režiji Damirja Zlatarja Freyja (Koreodrama Ljubljana), *Lorenzaccio* v režiji Sebastijana Horvata (SNG Drama Ljubljana) in *Tri sestre* v režiji Jerneja Lorencija (PDG Nova Gorica). V filmu Mirana Zupaniča *Barabe* je odigral vlogo Bambija. Lahko ga bomo videli v nadaljevanju *Novi svet* v režiji Maje Weiss. Trenutno pa nastopa v predstavi *Perzej* v režiji Jake Ivanca (LGL). Leta 1997 je dobil nagrado Zlata paličica, posebno nagrado žirije za mladega igralca za vlogo Kumine v predstavi *Oj, čudežni zaboj*.

Igor Žužek, David Čeh, Igor Sancin, Tina Gorenjak, Miro Podjed, Rastko Krošl, Damjan Trbovc